

Det hade varit en varm och kvav dag och nu låg det regnstänk i luften. Jag tyckte inte att det gjorde någonting! Tvärtom! Det kändes skönt med duggregnet mot mitt ansikte. Jag kunde fortfarande känna vårvärmen i vinden. Det var nog den första dagen av det slaget för i år. Vi är ju ännu bara i mitten av maj!

*

Jag skulle behöva laga min cykel! Den skramlar så högt att folk förvånat vänder sig om efter mig på gatan. Det har blivit värre nu sedan det ena fästet till pakethållaren gick av.

*

Innan jag kunde göra i ordning middagen var jag tvungen att gå ut igen för att handla lite. Jag gick till Servusbutiken som ligger ett par kvarter bort. Jag köpte mjölk, ägg och fläsk. När jag kom hem gjorde jag en fläskpannkaka. Efter att ha ätit laddade jag kaffebryggaren och satte kontakten i väggen. Under tiden som den puttrande och fräsande spottade ut det kokheta vattnet över kaffet i bryggfiltret gick jag runt i lägenheten. Det är en tvårummare med kök på 57 kvadratmeter, en studentlägenhet som jag olovligt hyr i andra hand. Ljudet från kaffebryggaren ekade mellan väggarna eftersom jag har så få möbler, nästan bara de som tillhör Studentbostadsstiftelsen. Lägenheten är byggd med två ingångar till köket och på det sättet kan jag gå runt i den från olika håll och tycka att den är riktigt stor.

Oväsendet i köket tilltog vilket var ett tecken på att kaffet nu snart skulle vara färdigbryggt. Efter en stund avlöstes det av ett stilla väsande, sedan av ett ploppande läte från enstaka eftersläntrande vattendroppar. Jag kände mig varm och svettig, en lätt huvudvärk hade jag också. Jag öppnade balkongdörren och lät den stå på glänt. Det kändes genast bättre. Efter lite kaffe skulle nog tyngden i huvudet ge med sig!

Jag gick ut i köket och hällde upp kaffet i en kopp. Sedan satte jag mig i fåtöljen bredvid bordet i rummet. Alldeles till vänster om mig hade jag nu raden av fönster ut mot balkongen och det stora gröna området som inramas av det här huset och grannhuset. Gräsmattorna var redan gröna. Hela den kortväggen, rummet ligger bredvid köket, upptas av fönster. Längs med dess kortsida, rummet är stort och rektangulärt går det på utsidan en balkong. Det ska bli skönt att sitta ute på kvällarna framöver men då måste jag först skaffa mig något slags balkongmöbler. Därifrån jag nu satt kunde jag bara se överdelen av de vita hyreshusen runtomkring, resten skymdes av balkongräcket. Jag kunde också se en skymt av de röda tegeltaken på 50-talshusen i studentområdet en bit bort, där har jag bott tidigare. Längs med fönstret går det en bred fönsterbräda, kanske en halv meter upp från golvet, med ett långt, bulligt vattenelement inunder.

Jag tryckte ner knappen för "play" på kassetbandspelaren som stod på fönsterbrädet och ut ur dess högtalare strömmade "I'm so bored with the USA" med The Clash. Jag har ingen skivspelare och har heller aldrig haft någon. Den här kassetbandspelaren köpte morsan åt mig begagnad; i julklapp den senaste julen. Hon har köpt den på Jerry Brännströms Radio & TV i Arvidsjaur. Den är i mono men ändå ganska bra. När jag får råd ska jag köpa mig en sådan där bergsprängare som de gör så mycket reklam för nuförtiden. The Clashes LP är den bästa som jag någonsin har hört, musiken och texterna går rakt in i kroppen! Jag lyssnar på den minst en gång om dagen. Den ger utlopp för en massa adrenalin.